

L'ESPECULACIÓ AL BARCELONÈS NORD

Dins del procés de terciarització de l'economia en el que estem immersos els Països Catalans en les últimes dècades, on l'economia catalana està abocada, cada dia més, al sector serveis i en especial al turístic. Aquesta evolució ens està portant a una precarització del treball, que condemna al jovent a feines temporals, mal pagades i amb poques mesures de seguretat. Un procés, doncs, que no ens ofereix sortides com a joves de les classes populars sinó que ve marcat per les grans multinacionals i els governs afins.

Al Barcelonès Nord aquest procés de terciarització es reflexa en l'especulació i l'augment del preu del sòl i la seva requalificació. Per exemple, podem veure com el preu mitjà del m2 a Gramenet del Besòs és de 3.632'71 €, cosa que impossibilita al jovent a trobar sortides per tal d'emancipar-nos veient-nos abocades a continuar vivint amb la família, o bé apostar per l'okupació de vivendes buides. Això ve donat pel negoci (màfia) creat entre partits polítics, immobiliàries i constructores. La requalificació del sòl públic en sòl privat caient en mans de les immobiliàries, o bé fent el joc a l'especulació potenciant així l'augment dels preus. Al Barcelonès Nord aquest negoci es veu reflectit entre PSOE (partit majoritari governant a tota la comarca) i els seus socis de govern, i SACRESA, Construcciones Ortega i URBIS.

SACRESA, empresa impulsora a Badalona de la Ciutat del Bàsquet amb el projecte Màgic BDN, amb un projecte que supera l'extensió de 100.000m2 destinats a comerç, oci, consum, aparcaments, entre d'altres. Però no es queda aquí, ja que SACRESA és l'empresa causant del Pla Caufec a Esplugues de Llobregat, del projecte Marina d'Or Ciudad de Vacaciones a Benidorm.

Construcciones Ortega, empresa hegemònica i gairebé amb el monopoli urbanístic a Gramenet del Besòs reflectit en ser la propietària de la gran majoria de projectes urbanístics engegats per l'administració pública i gran part de construcció privada (PERI Santa Coloma Vella II amb un "pirulí" de 13 plantes, cinema i centre comercial) transformant i destrossant el centre i la història de la ciutat. A més d'altres projectes coneguts com La Pallaresa (on està prevista la construcció d'un hotel), i el ja conegut cas del parc Can Zam que ha comportat una lluita veïnal de més de 30 anys.

El grup immobiliari URBIS, que a Sant Adrià de Besòs ha adquirit els terrenys del voltant de les tres xemeneies, les quals estan en debat sobre la seva existència degut a que està previst aturar el seu funcionament com a central tèrmica. Les tres xemeneies, símbol de la ciutat i de la seva reconversió industrial, per tant part de la història de la ciutat, està en debat la seva continuïtat establint-se projectes per enllaçar el passeig marítim de Barcelona amb el de Badalona amb la conseqüent desaparició del símbol i la construcció d'habitatges i serveis hotelers, avançant cap a la destrucció de la costa com a mer ens turístic i no natural.

Mentre parlen de sostenibilitat veiem com el seu desenvolupament ens porta al consum irracional dels recursos naturals. Línies de Molt Alta Tensió (MAT), Tren d'Alta Velocitat (TAV) i a la nostra comarca la previsió de construcció d'El Corte Inglés a Badalona, i l'aparició de serveis hotelers a les diferents ciutats, desvirtuant així els trets característics històrics propis de la comarca de caràcter marcadament obrer.

Davant les agressions al territori, la precarització de les condicions de vida i l'economia de mercat sense escrúpols, el jovent dels Països Catalans prenem la paraula i cridem a la revolta per aturar els monstres d'acer i de ciment que fan de casa nostra un balneari de destrucció.

::PSOE, i els seus socis de govern, requalifiquen; Urbis, Sacresa i Construcciones Ortega especulen!

::Les arrels no neixen del ciment!::

::independència i revolució::

el Barcelonès Nord, maig de 2006
barcelonesnord@maulets.org

> BADALONA

L'especulació és un problema greu a Badalona com a la resta del Barcelonès Nord i els Països Catalans.

La ciutat del bàsquet Màgic BDN, la construcció de pisos i de locals per l'activitat terciària a la zona de l'Illa Fradera, el Corte Inglés, l'extensió de la línia L-2, són alguns dels projectes que afecten Badalona i als seus habitants.

La ciutat del bàsquet estarà ubicada a la zona de muntanya de l'autopista C31, en el barri de la Salut i per sobre del Pavelló Olímpic.

El projecte contempla la creació d'un centre dedicat a l'esport, l'oci i el comerç. Ocuparà una superfície total que supera els 100.000 m², dels quals 12.500 seran destinats al comerç, 37.000 a l'oci, on es situarà un edifici dedicat al museu del bàsquet amb una cúpula esfèrica de 35 m² de diàmetre que tindrà forma de pilota de bàsquet. Tindrà un cost aproximadament de 100.000 milions d'euros i inclourà un aparcament de més de 1250 places. Aquest projecte està previst per a inauguració al 2007.

En un principi es duu a terme per crear estructures esportives, llocs de feina i de reunió pels joves de la ciutat els dies festius, noves infraestructures i sobretot engrandir el nom de la ciutat arreu d'Europa.

No obstant, considerem que el preu de la construcció és massa elevat i que el projecte suposaria l'ensorrament del petit comerç, que ja es veurà afectat per la construcció del Corte Inglés i per l'activitat comercial que hi haurà a les plantes baixes dels pisos de sis plantes previstos per fer a l'Illa Fradera. Ja s'estan efectuant els respectius lloguers de les grans multinacionals, deixant només un 10% pel petit comerç, xifra que va disminuint a mesura que les transnacionals van comprant sòl comercial. La presència d'empreses multinacionals com McDonalds, Burger King, Inditex, Intimissimi i un Corte Inglés amb 2.300 m², entre d'altres, ja deixen entreveure quin és el tipus de projecte que té previst l'Ajuntament, on l'espai comercial a l'inici del projecte era molt més inferior de l'actual.

La ciutat del bàsquet no solament implica espais d'esport, sinó que la gran majoria d'espais estaran destinats a grans centres comercials, cinemes, entre d'altres. Aquesta iniciativa és comercial i lúdica, i no esportiva com es deia al començament del projecte.

La construcció de cinemes, implica el tancament dels que ja hi ha a Montigalà i a la Plaça de la Vila, que suposaria que els petits comerciants es veiessin obligats a tancar els seus negocis. El Carrer del Mar seria un dels carrers afectats comercialment i per la poca freqüència de pas. El més afectat, però, serà el passeig comercial La Salut, com el seu emblemàtic mercat que serà canviat per un hipermercat DEL RIO.

La gran part de badalonins i badalonines desconeixen aquestes propostes i qui té coneixement, no sap realment del que tracten. Considerem que les empreses que duen a terme aquests projectes i el propi Ajuntament té enganyats als seus habitants, ja que no ha explicat que es proposa realment amb aquests projectes.

Prou especulació, Badalona per la seva gent!
Badalona és nostra i no dels polítics i immobiliàries!

SANT ADRIÀ DE BESÒS: Les tres xemeneies

Les tres xemeneies de Sant Adrià són el símbol més important del municipi i són fruit de la reconversió de la població a partir del 1950 amb la industrialització i la gran arribada d'immigrants d'arreu de la Península.

La central tèrmica, actualment, té un baix rendiment i genera una important contaminació, per això l'empresa responsable, Endesa, ha decidit que l'any 2007 deixin de funcionar. És, aleshores, quan comença el conflicte: enderrocar o conservar les torres. L'empresa és partidària d'ensorrar la central sencera. A més, els terrenys del voltant ja han sigut adquirits pel grup immobiliari Urbis amb un projecte que pretén enllaçar el passeig marítim de Barcelona i Badalona, per la qual cosa s'hauria de treure la central de l'altra banda del riu, construir 4000 habitatges dels quals el 50% serien de protecció oficial i altres serveis com ara hotels. Tot i així, l'ajuntament encara pot decidir què fer-hi al solar.

Però, la gran majoria de la població i des de Maulets, el jovent independentista revolucionari apostem per la conservació i restauració del símbol que dona identitat a Sant Adrià ja que n'és l'únic o, com a mínim, el més conegut arreu, a més de la imperant presència que tenen en el litoral de la zona metropolitana barcelonina.

Tot i així, l'ajuntament (PSC-PSOE) posa com a obstacle el fort cost de l'operació i la dificultat de trobar activitats alternatives a les xemeneies. És evident que la ciutat no pot assumir una xifra tan elevada sinó rep el suport d'institucions com l'ajuntament de Barcelona o la Generalitat, les quals no semblen tenir gran interès en l'afer tot i que el partit majoritari de totes tres institucions és el mateix, el PSOE, cosa que ens fa pensar que aquí tampoc hi notarem gran esforç per part de l'ajuntament per a salvar les xemeneies.

Però, si bé al marge esquerra del riu Besòs una central queda obsoleta, al dret s'hi amplia l'altre amb un cycle combinat que té més rendiment i genera menys impacte que les antigues. Amb la construcció d'aquesta nova part de la central, l'ajuntament de Sant Adrià rebrà més de 6 milions d'euros, que segons l'empresa Endesa són per assumptes socials i urbanístics de la ciutat, suficients per habilitar les torres, ja sigui com a museus, estudi per artistes o d'altres possibilitats proposades.

El problema és imminent. L'ajuntament vol edificar la totalitat del terreny, tot i la consulta popular anunciada pel batlle, mentre que la població es decanta per conservar el símbol d'identitat per excel·lència de Sant Adrià. El territori en qüestió té una extensió considerable (70.000m²) i ocupa la zona de costa de la ciutat amb gran interès turístic.

Si Sant Adrià vol créixer ho ha de fer aprofitant espais en desús o degradats perquè, com a la resta del Barcelonès Nord, no hi ha espai per on expandir-se. Però això no ha de voler dir que la ciutat enderroqui allò que li dona nom per convertir-se en una capa de ciment i amb una població que hagi de desplaçar-se per anar a treballar o quan necessiti anar a l'hospital.

Si volem conservar les torres, hem de donar a conèixer el cas a universitats i arquitectes per a què ideïn projectes viables i sostenibles tant a curt com a llarg termini fent que les torres tinguin una utilitat, també pels veïns i veïnes de Sant Adrià.

Mentrestant a Sant Adrià amb aquesta situació: manca de serveis i espais per als i les joves, atenció insuficient a la població immigrada...

No hem de deixar que ens prenguin el pèl! Amb l'intent d'enderrocament de les tres torres, l'ajuntament i, en aquest cas, l'empresa Urbis fan avançar la nostra ciutat cap a una agressió més al territori, la destrucció del paisatge i la costa per avançar cap a un model turístic hegemònic que farà patir les nostres costes i les nostres butxaques. S'aguditzava per tant el negoci de les màfies entre immobiliàries, constructores i institucions fent impossible l'emancipació del jovent...requalificació del sòl, especulació, transformació econòmica, terciarització...que no t'enganyin!

**PSOE REQUALIFICA, URBIS ESPECULA!
LES TRES XEMENEIES PER AL POBLE!**

GRAMENET DEL BESÒS

Des de l'època franquista el creixement de la ciutat, Santa Coloma de Gramenet, ha destacat per la massificació. Aquest creixement ha esdevingut clau les últimes dècades amb l'arribada de la nova immigració provinent de l'Àfrica i de l'Àsia, assolint uns màxims de densitat impensables.

Tot això esdevé per la manca de planificació urbanística a mitjà i llarg termini, sense pensar en les necessitats de la població: massificació, mancança de prestació de serveis (educatius, socials, funcionals...), etc. Només pensant en l'interès de constructores (sovint la mateixa: Construcciones Ortega), bancs i caixes...

Això, però, no és res de nou. Aquest fet s'està donant arreu del territori dels Països Catalans, i a nivell global. El procés de terciarització de l'economia als Països Catalans està esdevenint clau en el desenvolupament del sistema capitalista, el qual només beneficia a polítics, constructores, immobiliàries, bancs, caixes, grans empreses...en detriment dels interessos i necessitats de les classes populars (precarietat laboral, alienació social...).

A Santa Coloma de Gramenet es veu clar amb diferents casos: la desaparició del centre històric, projectes macroubanístics amb finalitats comercials, mancança i deteriorament de serveis...

- Pirulí, Pallaresa i Raval

Ja durant l'època franquista, a la nostra ciutat, l'alcalde Blas Muñoz (pare de l'alcalde actual) ens regalà diferents gratacels, aleshores al Barri de les Oliveres, quedant com a marca representativa de la ciutat. Avui dia, això es torna a donar, aquest cop amb un quadripartit al govern de la ciutat (PSC-CiU-ICV-EUiA), amb el fill d'en Blas (Bartomeu Muñoz) al capdavant.

El projecte de construcció de 6 gratacels a Santa Coloma, el paisatge urbanístic es posa en perill. Els projectes són els següents:

- 1 torre de 13 plantes, coneguda popularment com el Pirulí, que Construcciones Ortega farà a tocar de la Plaça de la Vila.
- 2 torres de 15 pisos al Raval i 1 de 17.
- 2 torres, una de 16 plantes i l'altra de 24 a la Pallaresa (80 metres d'alçada).

Tal com en el seu moment ja es posicionà la Plataforma en Defensa de la Serra de Marina, el Riu Besòs i Can Zam, nosaltres tampoc volem gratacels donat que:

- Destrossen el paisatge; són perillosos davant d'accidents, són antiecològics, ja que consumeixen quantitats ingents de materials, residus i energia (es calcula que un 30% més d'energia que els edificis de menor altura); desborden l'escala humana del carrer; produeixen zones d'ombra i tapen el cel; desentonen amb el seu entorn proper.

Els processos d'adjudicació dels diferents projectes, a més, s'han donat, com ja és habitual, amb manca de participació ciutadana i manca de transparència. Un exemple és el cas de la Pallaresa: unes constructores guanyen un concurs amb un projecte, al cap d'un temps canvien el projecte i l'Ajuntament els ho permet.

A la Pallaresa (situada al solar de les Vinyes), està previst construir i ubicar habitatges privats i de renda lliure (en un sòl qualificat de sòl públic), torres de 24 i 16 plantes, un hotel de luxe...tot i l'aparició de serveis necessaris com les sales de cinema i pisos tutelats per a gent gran, hi manquen habitatges a preus assequibles per als i les joves de la ciutat, equipaments per al barri del Singuerlín (poliesportius, guarderies, parcs...). La projecció de construcció d'habitatges, no hi compta, a part, amb diferents serveis i equipaments necessaris per a l'atenció dels nous habitants: escoles, ambulatoris, centres culturals. Després de la privatització del sòl públic, l'ajuntament ha deixat la ciutat sense sòl per a equipaments necessaris per a la ciutat.

- Centre històric

El procés de terciarització i privatització de l'economia, està afectant greument a la nostra ciutat. En pocs anys, el centre històric, referent de la història de la ciutat, ha anat desapareixent esporàdicament. El Carrer Major i el Carrer Rafael de Casanovas, fins fa pocs anys caracteritzat per pisos i cases baixes, de caire històric, s'ha anat desintegrant. L'enderrocament de la gran majoria de les cases antigues, algunes d'elles fins i tot es podria dir que patrimoni històric de la ciutat han esdevingut una tònica continua dels darrers anys...allà on hi havien aquestes cases ara hi ha edificis alts, que no fan més que densificar més la població de la ciutat. A això se li ha de sumar la impossibilitat d'adquisició d'aquests habitatges: la mitjana del preu d'habitatge de nova construcció a la ciutat és de 3.632'71 €. A tot això s'ha d'afegir el projecte anteriorment esmentat del Pirulí, que va en detriment del petit comerç de barri, el qual s'ha gairebé desintegrat.

- Especulació al Raval: Front Fluvial Raval

El Raval és un barri ahir, avui i demà d'immigrants abandonat durant molts anys per un ajuntament, on únicament ha demostrat interès com a lloc perfecte per especular.

Demostra la falta de serveis i l'abandó de l'ajuntament, sent la típica frase emprada per la gent del barri: "me'n vaig a Santa Coloma" sent el Raval un barri de Santa Coloma.

Tot semblava millorar quan des de fa un temps s'hi han ubicat al Raval: una biblioteca (reformant l'antiga Masia de Can Peixauet), un ambulatori, una comissaria de policia local i una piscina coberta municipal.

Però tot això semblava ser la perfecta excusa per fer callar un barri caracteritzat per la lluita dels seus habitants, la majoria d'elles persones nouvingudes, i poder tornar a especular construint tres blocs de pisos de 15 i 17 plantes. Agreujant així un dels greus problemes del barri, la alta densitat i la manca de zones verdes.

Cal remarcar que un d'aquest edificis de 17 plantes està situat en una zona de no més de 1000m² afectada en un principi per ser zona verda. Per tant, on hi havia 6 habitatges en un edifici de 3 plantes, a més de 6 cases unifamiliars i un local i un bar, passa a ser un edifici de 17 plantes amb molts habitatges dels previstos.

A més a més, els baixos són destinats a comerços, principalment grans superfícies que acabaran de matar els pocs comerços tradicionals, molts d'ells a mans d'immigrants actualment, que disposa el barri.

Això és especulació, això mata el barri.

Ni el Raval ni Santa Coloma són un negoci!

L'ajuntament fa morir Santa Coloma.